

Teresa Łaszczyńska, Ewa Kurylak

Sokołów, gm. Aleksandrów Kujawski,
woj. łódzkie. Stanowiska 2 i 3

Informator Archeologiczny : badania 16, 98-99

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SŁONOWICE, gm. Kazimierza Wielka   Polska Akademia Nauk
woj. kieleckie   Instytut Historii Kultury
Stanowisko G   Materialnej
   Zakład Archeologii
   Małopolski
   Pracownia Archeologiczna
   w Igołomi

Badania prowadził mgr Krzysztof
Tunia. Finansował IHKM PAN.
Czwarty sezon badań. Osada kultu-
ry trzcinińskiej, system umocnień
obronnych.

Przekopano łącznie 765 m², w obrębie 4 wykopów
badawczych /VIII-XI/, odkrywając dalszy ciąg umocnień obron-
nych, które badane są sukcesywnie od 1979 roku. Skoncentro-
wano się w zachodniej części rozległego cypla łagodnie opa-
dającego ku lewemu brzegowi Małoszówki, rozpoznając częściowo
narożnik południowo-zachodni systemu umocnień. Stwierdzo-
no, iż według wszelkiego prawdopodobieństwa system ten po-
siadał kształt czworokąta, składającego się od strony połud-
niowej /rzeka/ z kilku równoległych do siebie rzędów palisad
oraz rowów /a zapewne i wałów/ a od strony zachodniej z
dwóch /wg dotychczasowego rozpoznania/ rowów.

Oprócz wspomnianych wyżej konstrukcji, natrafiono
w obrębie wykopów na szereg jam, częstokroć w układach straty-
graficznych z pozostałościami rowów i palisad oraz trzy
groby szkieletowe. Dwa z nich zawierały ułożone na wznak
szkielety, usytuowane W-E, bez wyposażenia. Trzeci był po-
chówkiem kultury trzcinińskiej wyposażonym w dwa naczynia
i szpile kościane. Szkielet spoczywał na grzbiecie, z pod-
kurczonymi nogami, usytuowany na linii W-E. W jego nogach
znajdowała się czaszka innego osobnika.

W materiale ceramicznym pochodzącym tak z obiektów,
jak i z warstw humusu dominuje ceramika kultury trzcini-
ńskiej i wczesnołużyckiej /?/. W obrębie humusu znaleź-
iono także nieliczne skorupy kultury pucharów lejkowatych,
grupy tynieckiej /ceramika grafitowa/ oraz późnorzymskie
/ceramika siwa/. Luźno została również znaleziona żelazna
fibula lateńska.

Materiały złożone w Pracowni Archeologicznej
IHKM PAN w Igołomi.

Badania będą kontynuowane.

SOKOŁÓW, gm. Aleksandrów Kujawski   Muzeum Archeologiczne
woj. łódzkie   i Etnograficzne w Łodzi
Stanowiska 2 i 3

Badania prowadziła mgr Teresa
Łaszczyńska przy współudziale mgr
Ewy Kurylak. Finansował WKZ w Łodzi.

Pierwszy sezon badań. Osada ?
/stanowisko 2/ i cmentarzysko
/stanowisko 3/ kultury łużyckiej
z IV-V okresu epoki brązu.

Celem prac było bliższe rozpoznanie obiektów odkrytych podczas badań powierzchniowych. Oba stanowiska położone są w pobliżu granic Łodzi, na peryferiach łódzkiej aglomeracji miejskiej.

Stanowisko 2 - wzgórze-nieużytek, należące do gospodarstwa Henryka Wójcika /Sokołów 57 a/, obniżające się w kierunku południowym, gdzie znajduje się zabagnione rozlewisko rz. Sokołówki, od północy łączy się z polem ornym dochodzącym do drogi będącej przedłużeniem ul. Liściastej.

Wykonano dwa wykopy: I, o wym. 5 x 15 m - w kulminacyjnej części wzgórza oraz II - rów sondażowy o wym. 2 x 25 m, usytuowany po skłonie wzgórza aż do jego podstawy. W wyniku badań nie stwierdzono wyraźnej warstwy kulturowej, jedynie w części południowej rowu sondażowego, położonej najniżej, wystąpiły w niewielkiej ilości ułamki naczyń kultury łużyckiej, zaobserwowano także ślady prawdopodobnie po dwóch słupach. Wyraźne pozostałości po walkach z okresu drugiej wojny światowej, wypowiedzi starszych mieszkańców o niwelowaniu tego terenu spychaczem oraz znikoma, prawie nieistniejąca miejscami warstwa humusu - wskazywałyby na zniszczenie śladów pradziejowego osadnictwa, prawdopodobnie osady kultury łużyckiej, datowanej ceramiką na koniec epoki brązu.

Stanowisko 3 - pole orne E. Zuberta, przylegające do sadu R. Janiszewskiej, usytuowane na południe od stanowiska 2, ok. 500 m w linii prostej. Wykonano dwa sondáže: wykop I o wym. 4 x 8 m /na polu/ i wykop II o wym. 4 x 6 m /w sadzie/. W trakcie badań ustalono, że obiekt jest cmentarzyskiem kultury łużyckiej rozległym lecz bardzo zniszczonym przez głęboką orkę traktorem i pracami w sadzie. Nie odkryto całych popielnic, jedynie skupiska skorup, kamienie będące pozostałościami obstawy grobowej oraz rozwleczone w warstwie piasku przepalone kości ludzkie. Nie znaleziono też żadnych zabytków metalowych. Na podstawie ułamków ceramiki cmentarzysko datuje się na IV-V okres epoki brązu.

Z powodu znacznego zniszczenia obu stanowisk, nie przewiduje się na tym terenie kontynuacji prac wykopaliskowych.

SUCHODÓŁ, gm. Iłów
woj. płockie
Stanowisko 1

patrz
okreś lateński

SZARBIA, gm. Skalbierz
woj. kieleckie
Stanowisko 9

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Zakład Archeologii
Małopolski w Krakowie